

20 ԳՆԴԱ

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ. ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԳՐԱԽԹԻԻՆ ՊԵՏԲ Է ՈՒՂՂԵԼ

ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՐԵՒԵԼ՝ ՕՐԱԳՐԻ

Հալարիւմ , Կ . Պոլիս

در علیه ده غلطه ده آره ولك غزته سی اداره سته

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԲԻԷՌ ԼՕԴԻ

ԵՒ ԻՐ ՆՈՐ ԳԻՐԳԸ

Անցիկիբ զբերի զանազան մաներուն։
Բեկեթի խափն՝ նուերուն՝ նիսրաբանի
ճիւղին՝ իրապապս ուրուագիծ մին է։
Չըտալլիկներով՝ լիցուն՝ կուսքեր ու
լոտեց ճանաչալ ապու համար հարկի
չուտներուն տակ կենալ։ Շրմաներն
այլեւ՝ վերապիւրներ խոնուհեալ
վրայ։ Բերեղեղեղ ուսուցիչը ձեռնոտ
պահուցէր։ Վերջապահառ ուր կը կոխներ
Նեկիցեհմի մեծ հրապարակի վրայ՝ զոր
զ քափին մշնորհան եկեղեցոյն առաջ
կուտ պարիսպները։ Օյ՛կէնքը, ճաշարան-
ներ կան, երգարաններ ապարիսպանով
վաճառանոցներ՝ համրիկներով լիցուն։
Կուսքերու հրաշարան մը կայ ի բողոքու-
մէն։ Ընդհանուր կ'ընէր ինչ

«Ախտադոց կ'ընդունուինք իտալացի կրթնադասերով, կողմից որոնք, իր նախնիքներից զանգ սպասման սրահի մը մեջ էն հոն առեւտրին կը թողունք։ Այդ-որանքն մը մէջտեղէն իր զգուհէ սեղանն մը, մումազոճ հաստ կտաւով մը ծածկուած սրտն լրջայ կան գինիի շիշեր կամ պարզապէս դաւաճածներ, Պատենքն պատմութիւնք կարուած են։ Բեկդիցէն մը անոնք որ կը հաւաքապէս իր բոլոր հմայքն իր կորսնցունէ այս տեսարանին առջեւ։ Իր վիճրդունք, մահաօտարուն պարտութեան մը մէջ՝ ամեն բան կը քայքայուի։ Այնտեղ կը մտնուի, անխօս ու զաւթան, անհոնք յորմուրմ, անհոնք մը

Յեպայ Գուգայ Յարութեան տաճարն ինքապատկերելու, Լոբի կանցիլի երեսփոխանի նշոյ ւ մանուածապատկերողի եղև, պատկի տուններով եղլլան, միայ մայրիկն պայլէն, տառաւ կանուի, լմացող երկրորդն տակ. հոս՝ սպարերով կարասան մին է որ կը յառաջանայ զանեղազարդ, անդին ուրտաւոր կենը որունը որպա՛հ կը քալին՝ զառաջաններու կրկնով։ Սյգ ինքապատկերման մէկ ջանի հատուածներն արտառածով ենք մոռանալին, երապական հանդէսն ի՛նչ որուն մէջ կը հաւտարաւիտէին։

Իրեն զրա՛ման ու արեւնապօղոտկան արտապատկերին, հարկ է րոյն,

Այս դրութիւն, որուն նպատակն
ազդեցութիւնը երկրի վր հարստութեան
վրայ՝ իրաւամբ զը հաշիւին տնտեսագէտ-
ները, մարդոց առողջութեան վրայ ալ
նոյնքան զարեար ազդեցութիւն կ'ունե-
նայ, Հոս տարակոյր կը սկսի Գրեթէ

* * *

Յօգուած արքին ինքը վրայ կատարած
փորձը իսկզբան կարծես կը լուծէ ինչոքըը։
Տառերկու տարի չարունակ ստիպուել է
իրկրուան ժամը կեղին պառկիլ և առ-

Կրթման գիշերային կարմիրնայ շափհներէն
Կրթմանաւորները գրելու համար, և երբ ուրիշ
աւտարներուն ունիցողութիւնները կեր-
պարագայութիւն, յոյսութեան նշանները իր
տունէն է, Երբ մեծ ուսումնականմանները
նա կորովով մեծ տարբերութիւն է: Պ. Կրթման
ուն ուսումնականը տարբեր է, բայց որով-
հետեւ ինչ գիշերին իր գտնով և մեկ որով-
մով մինչեւ աւտուտան ժամը ուրիշ կը ընձա-
նայ, բոլորովին երեսաստորագրան կորով
և արշաւան:

—

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՄԵԻԵԼՔ»Ի (3)

ኒዐቶኒ ሆዐቲ

ՏԱՌԱՊԱԾ ԱՂԶԻԿԸ

У. У. У. У. А. А. А. А.

ՈՂԵՍՈՐՅԻ ՄԷՋ ՄԻՈՅՆՈՎ

—Հիմա քանին է:
—Ինը:
Մտամաբարը աղչիկը մէկ ոտուտում հե-
լաւ:
—Կնքը, Աստուած իմ, Ես որ կ'երեսու-
կայիք թէ վեց կամ շատ շատ եօթն է:
Բայց չգիտի հասնիմ:
—Դառաքանք մտա է:
—Ենչի բանն է, հազիւ թէ ժամանակ
ունիմ:
Եւ աշխուժիւ վեր առնելով վերմակը,
մէկ ոտը դրաւ հանքի:
—Բայց միտերնուդ հանեցէք, այս
լիճանիք մէկ չգիտի կ'ալար:
—Տիկին, պէտք է, բոսա աղչիկը վրճ-
ռապէս զոր կ'հմտ ըր ճանչանաք Դեօնի Պե-
տրոս առնուէ՛ք, պէտք է որ կէս ժամ չի
քշած դատարանի գնուելու եւ խօսիմ ընդ-
հանուր դատարանադէն գնալ:
—Պոտի ընդունի՛ր զնկը:
—Այո, ինչի ըսիկն է՞ դատական պաշ-
տօնատան մէջ թերեւս յայտնի, մնաց որ
հարկ է, պիտի գտնուի զինքը, իրեն պիտի
հասնիմ, մտիկ պիտի ընէ դիտ:
—Բայց միշտն հոն չգիտի երբք ա-
մենեւին, մտեալի պէս մտժգոյն էք, աւ-
բողջ մարմինիդ ըջորի՛քի մէջ է:
—Քիչ մը տե՛ղ ունիմ, բայց պիտի
անցնի:
—Գրած ո՞ր չգիտի անցնի:
—Տիկին, խնդրիմ, զիտարտ կ'երե-
ւաք, օգնեցէք որ հազուիմ ու ճամբան
ցուցուցէ՛ք:
—Իր սկիւրմ հասնի՛ք, ապահով եմ որ
կուտաք դատարանիորում մօտ միջինը:
Ի նպաստ այս գործախնդի որ ոտսիկըսե-
լաւ:

Քեան գործակարը ապանեց։
—Այկո, այդ է. կը տեսնեք որ ուշ
մնաւու չհնէ։
—Ձեմ՝ կարծեր որ կարենաք մեծ բան
մը ընել, խեղճ աղիլիս, ըսաւ պանդոկա-
պետահէն որ գլուխն օրօքեց, եւ որ խտովը
հանդերձ սկսաւ օգնել մանկամարդ աղի-
լիս, Պրքնմանը թէ՛ րօտաւ, մայրապա-
պանները չհն սկրուրին. և յետոյ գտնը,
գործակարը, իրենցէն մէկէն, եւ զայնքը
զարմար չնն իրագոտին։ Օ՛հ, եթէ բանոր
մը ըլլար, իրեն պէս որմնատիր մը, խօսք
չուրէր։
Նեւէկ կը սարսաւ որմէկ ընելով բարի
կէրն և փութացնելով հանդերձ իր արդու-
դարացը և ջանքեր ընելով չուէ՛ն առնելու
համար։
—Կըսեմ թէ Պ. Քրքնը տալ րա թիպո-
տիւրը շատ խիտաւ է, ըսաւ։
—Մայրիմ, գոչեք Պրքնմանահէն, ճշմա-
րիտ վարկերի մըն է։
—Աստուած իմ, պատարճաւ եմ, չու՛տ
իշնելու, խնդրեմ։
Բանի մը վայելքիսն ետքը, երկու կի-
նքը խառնութիւն էին, և Նեւէկ կը պատա-
րաստուրը հեռանալ երբ մայր Բօքսբուստ
վար դուռ գալիս։
—Մի՛նասպառել, ըսաւ, զայր բնէն,
բէ՛ն որ ինքնիշխանը ժողկցեց. հարկ բնէ մը
կազգուրուելու էք։ Կրակի վրայ մանուր
ուռնիմ, ուսկից գտաւթ մը չխմած չզիտի
երկ՝աք։
—Անկարելի՛ է, ժամանակ չուրէր։
—Օ՛հ, սի՛ յամալիք, նստեցե՛ք հոռեմ,
պիտի հրաժեցունեմ ձեզ, կարծեմ չե՛ք յա-

Պրիմիր միջևեւ հոն առանձին երթալու, Պրիմիր երկրահամ ձերը,

—Օհ, տիկին, զբարն ագին էք,

Դատաւան պաշտօնաւորն ժամահարը տասնին բաւորդ մնացած կը ծանուցանէր
կըր երկու կիները միծ աւորութիւն վե
կեան և քննարկող դատաւարան մասն,

—Տիկին, հոս թողէ՛ք զաւառ յօժմի
պաշտօնական ծայրիդ մը, միծ ծառայու-
թիւն մատուցել ինձի, բայց հինակ կը
շնաւէք զիւր, կը գտամ որ աւելի ցորաւոր
պիտի լլայմ աւել առանձին մնամ, և յե-
տու թիւեան աւել աղէկ մտիկ քննիւ զիւ
և աւել կարեկցութեամբ,

Ոտարկազգիկներ որ մը դուրս կ'ելլաւ
որբանքանիւ, աղբակի մտքը դնաց, և ինդ-
րեց մը որ քնդհանուր դատախազին իւռցը
բացնէ,

—Եւ երբմա, բանի որ այնպէս կու-
ղէք, բայց պանդոկապատուէն, բայց տն-
իւրահետմիւն չընէք, և միեկիւրեւեկ հոմ
յուսահատիք, ապաւառաւ ինձի գտը յո-
ւել, սիրտու սրիկ ձեզի, Արուր ճառ մը
պիտի պաշտ մը,

Մանկամարդ աղմիկը ժայռեան, շնոր-
հակալ ըլլալու համար բարի կեօյ և խոյնի
անկեան եղաւ, ալիս որբանքնցին որ ցոյց
արուած էր իրեն,

Բանն ըսլլ չէր տուած, պահակ մը կե-
ցուց զինքը,

—Անքեք որպիսեան է՝

—Հանրապետութեան Պ, դատաւարան
հետ պիտի յետմիկ,

—Իմ զիտնիկը քանոս է՛ ասո՛

—Բայց ամենամանր չափերու վրայ է՝

ձեռքերը, խղիճք որ անցնիմ, կ'աղաչվեի:
 — Այլ ինձի տառիկ հրաման եղած է:
 Անշնչեմ քեզի պիտի պնդեք որ երկու
 լույսերի բազմացան յաշիրդասար և մարզ
 զի երեւոյաւ:
 Բարձրագոյնս կ'էր, նիհաթ, թեթեւա-
 զգես կորսածայն, չարճիք բարակի զմարդ
 և զմարդուն և մաշվածի լուսաւորած երկու
 արագափութ փաղը աչքերէ՝ յանասան կամա-
 լին խորը թաղածը, մոլորակ ու կողմնա-
 յայտնարեւ թանձր, գորշաշուկ և խառ-
 նամանաւ:
 Այս եզակիս ու խիտ զէնք անխորժ
 արարաշարժութիւն մը ունէր, և տառաշ-
 անգամ իրեն մտաշղթայիք տեսակ մը
 արարաշարժ մը զգային տարի երեւոյթէի:
 — Առաքել հանրապետութեան Պ. դա-
 տախարք, իմա պահաւոր:
 — Այս, միմիջեւ Նոսիւն, որ այլաշ-
 ռու՛մ զգաց, երբէք չեմ տեսած, թայց
 հերթը ըրլուտ է:
 Հանրապետութեան դատախազը հորեկ
 ապացւոյն դուռն ուսկից զուրուք էր ելած,
 և հրամանաւոր կուտար թալապահին մը:
 Միւրիկ մը ետեւ կիսովիկն ծածկուած,
 ետէսի ծառնակով ունեցիւ զայն դիտելու:
 Ինչպէք որ սիրտն աղաղակէ իրեն երկնայ-
 նետառի կամ տար Կամ գիրկը, և թնայ-
 քան արարաշարժ կուսկերով և երէ նը-
 ւազք թաշարիտ ըլլար, անոր զտժան և
 կուտար անխորժիկն խոյս տալ պիտի մտածէր:
 Սակայն զուրուք իրեն դուռած էր,
 զատախարքը զ յառաձանար նըրսնդքն,
 եր կարօրի պատմուն հանդ թռելով մանկա-
 նարը աշկանս երեսին դուր չտեսաւ:

Բայց անկա չարժու՞մ մը բրած էր եւ անկարծ կանխախալ՞ անոր ապշիւն.

—Պարսկ դատախալ, բաւա, ծանր բան էր ունի՞մ ձեզ հարցադրելու. պահ մը կը ւաճիք դիւ մտիկ ընել:

Դատաւորը, խաբ զարմանալով, իբրեւ լատախան խորխու երեսոյթ մը առաւ ու արանք չարանակեց:

Նեւիկ կեցող զայն քղաքցեցն բռնելով է իր խնդիրքը կրկնեց:

—Պահակ, բաւա Պ. Գրնիւ մը առ թիւ ցօտելէ, կտոյն զատախալ ու պարսկեան օտակով, հետացուցէք ես աղիկը:

—Ծնու՞ն, պարսկ, մտիկ ըրէ՞ք. երկար է տեսեր: Ձեր դատակիբ մարդուկ վրայ է չեղիր:

—Եստ ուր է:

Պարսկ կոկորդիկն մէջ խզդուեցաւ:

—Փարկիցն կուտամ, աւելի կանուխ կըլլայ հասելի: Յանուն ձեր ամենին սիւնի բանին, եւ երբեք չկաւազդին յիստանկերուն, մի՛ դատախալաւորն տար այն, պարսկ, անեղի է:

—Աս աղիկը խեղ է, բաւա դատախալը: Եւ ուսերը թիւթուեցան... Անեղ է, անէ, անին բան խոտովովանեալս եւ որ նման էր ընկղի պզտիկանի որ մտեալ էր եւ որ կը փարսէր ձեռքէ արկարան թայ ցիւնով. որւոր ձեռքէն ազատեցէք իր կրօնի ձեցի:

Ահ...:

Որդաւորն եւ յուսանաւ ազաւակ մը եւ առաջ ոյր որ թիւղայ կամարին տակ: Դրա աստուրը, իր երկոր կարար պատմութեանի վիճիւն, անկնա կուս. նրաքանի մէջ եւ օգնի հուաւորմ իրիւս սայրաբարեւուն թայ:

(Շարունակ)

